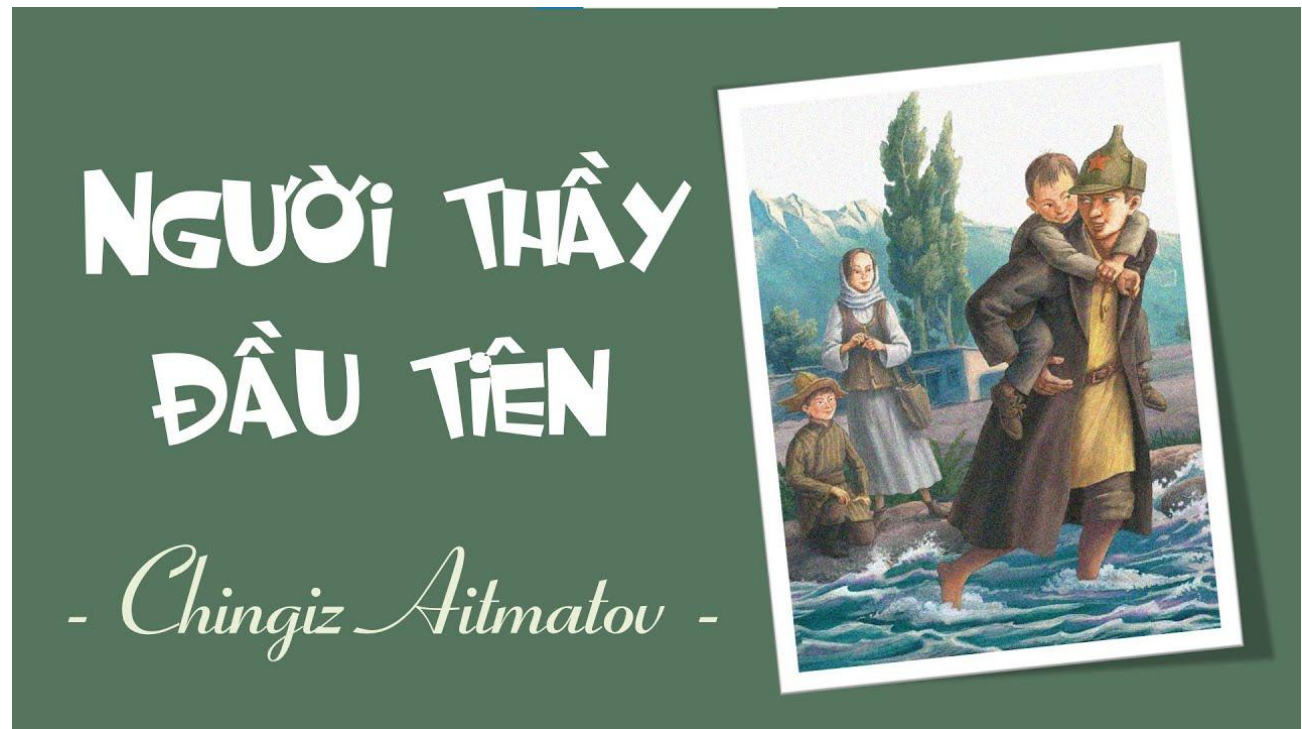

“Tôn sư trọng đạo” vốn là truyền thống vô cùng tốt đẹp của dân tộc Việt Nam ta – một dân tộc có bốn nghìn năm văn hiến, luôn coi trọng đạo học, trọng nghĩa, trọng nhân. Nhân kỉ niệm Ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11, Câu lạc bộ Sách và Văn hoá đọc Trường THPT Nam Trực xin trân trọng giới thiệu đến quý thầy cô và các bạn học sinh cuốn sách **“Người thầy đầu tiên”** – một tác phẩm nổi tiếng của nhà văn người Liên Xô **Chingiz Aitmatov**.

“Người thầy đầu tiên” là tác phẩm truyện vừa, ra đời năm 1962, lấy bối cảnh cuộc sống ở một vùng quê miền núi còn rất lạc hậu ở Cur-rơ-gư-đơ-xtan (một nước cộng hòa ở vùng Trung Á, trước đây thuộc Liên Xô) vào những năm đầu thế kỉ XX. Sau khi cách mạng tháng Mười Nga thành công, thầy Duy-sen được Đoàn TNCS điều về làng để lập trường, xóa nạn mù chữ cho nhiều trẻ em trong làng mà đã bao đời nay có nhà chẳng ai biết đọc biết viết. Do đời sống đói khổ và hủ tục vẫn đè nặng, đặc biệt là những kẻ giàu có không ủng hộ nên việc lập trường của Duy-sen gặp rất nhiều khó khăn. Nhưng với nghị lực phi thường, thầy Duy-sen đã hình thành nên lớp học và được bọn trẻ yêu mến. Có lần do giữ lời hứa về dạy bọn trẻ mà thầy Duy-sen suýt bị chó sói ăn thịt lúc từ huyện trở về ban đêm. An-tư-nai, một cô gái mồ côi sống cùng chú thím, là học trò lớn nhất lớp và là người học giỏi nhất. Thầy Duy-sen dành tình cảm đặc biệt cho cô học trò bất hạnh này và hứa sẽ xin cho em lên tỉnh học.

Bà thím độc ác của An-tư-nai bán em làm vợ lẽ cho một nhà giàu có. Thầy Duy-sen liều mình bảo vệ em, bị đánh gãy tay đành bắt lực nhìn bọn chúng bắt em đi. Ba ngày sau, trong lúc An-tư-nai cố tìm cách trốn đi nhưng không được thì thầy Duy-sen đưa hai chiến sĩ công an đến bắt gã nhà giàu kia, giải thoát cho em. An-tư-nai được đưa lên tỉnh học. Giờ phút chia tay giữa thầy trò thật cảm động. Thầy Duy-sen hứa sẽ

thay An-tư-nai chăm sóc hai cây phong mà hai thầy trò đã cùng trồng với ước nguyện An-tư-nai sẽ lớn lên hạnh phúc, thành đạt trong cuộc sống.

Chiến tranh nổ ra, thầy Duy-sen tham gia quân đội đánh đuổi phát xít Đức bảo vệ Tổ quốc. An-tư-nai đã trở thành tiến sĩ triết học rồi được phong làm viện sĩ. Lúc này, khi đã trưởng thành, An-tư-nai luôn nhớ về thầy Duy-sen bằng những tình cảm chân thành, đầy kính trọng. Cô biết rằng, cô đã yêu Duy-sen nhưng chiến tranh đã đẩy hai người về những miền đất khác nhau, không thể nào gặp lại. Có lần, trên chuyến tàu đi Xi-bê-ri, trong lúc tàu đang chạy, An-tư-nai lầm tưởng thầy Duy-sen nên đã kéo phanh hãm cả đoàn tàu lại. Nhiều người thông cảm cho cô vì những mất mát mà họ gánh chịu hoặc chứng kiến vì chiến tranh. Không tìm lại được thầy Duy-sen, An-tư-nai lấy chồng rồi có con.

Hòa bình lập lại, làng Ku-ku-rêu khai trương ngôi trường mới. Với tư cách là người thành đạt nhất làng trên con đường khoa học, An-tư-nai được mời ngồi ghế danh dự. Trong lúc đó thì thầy Duy-sen, lúc này đã già, quay về làng làm người đưa thư. Mọi người hồ hởi chúc tụng nhau, bình luận có vẻ giễu cợt về tính ương bướng, đã làm gì thì phải làm đến cùng của Duy-sen. An-tư-nai thầm đau lòng và xấu hổ vì cách đối xử của dân làng. Bà lặng lẽ quay trở lại Mát-xcơ-va và viết cho họa sĩ, người kể lại câu chuyện này, bức thư kể về vai trò và đóng góp vô cùng to lớn của thầy Duy-sen đối với bản thân và dân làng. Bà đề nghị họa sĩ ủng hộ bà trong việc đề nghị dân làng Ku-ku-rêu đặt tên cho ngôi trường mới kia là “Trường Duy-sen”. Duy-sen xứng đáng với sự tôn vinh ấy bởi ông là người thầy đầu tiên của ngôi trường xiêu vẹo (chữa lại từ chuồng ngựa bỏ hoang), nơi có hai cây phong biểu tượng cho sức sống, sự vươn lên của con người.

Ngôi trường đơn sơ mộc mạc ấy chứa đựng biết bao tình cảm, biết bao hy vọng của thầy Duysen dành cho học trò của mình. Là nơi chấp cánh cho ước mơ đầu tiên, nơi Antunai đã vượt qua chính mình đạt được những thành công mà chẳng ai ngờ tới. Chỉ có người thầy Duysen luôn tin tưởng Antunai sẽ trở thành một người thông thái. 🌿

🌿"Antunai, bây giờ thầy với em cùng làm chung một việc. Hai cây phong này thầy mang về cho em đấy. Chúng ta sẽ cùng trồng. Và khi chúng lớn lên, ngày một thêm sức sống, em cũng sẽ trưởng thành, em sẽ là một người tốt. Thầy bao giờ cũng nghĩ rằng em sẽ trở thành một người thông thái"!!

“Người thầy đầu tiên” không chỉ là câu chuyện về giáo dục, mà còn là bản nhạc dịu dàng tôn vinh những người thầy trong cuộc đời mỗi chúng ta – những người đã thấp sáng tâm hồn, định hướng nhân cách và khơi dậy ước mơ cho bao thế hệ học trò.

Chúng em xin trân trọng giới thiệu tới các thầy cô và các bạn toàn văn cuốn sách tại địa chỉ Thư viện số của nhà trường: https://msthptnamtruceduvn-my.sharepoint.com/:b:/g/personal/cntt_thptnamtruc_edu_vn/IQDXx0Yd_9GsSKD8DjeR9kbyATwhHhDM8EEZdNMvX7-BLjA?e=34JV7m

Nhóm học sinh: Lê Thị Huyền Diệu, Đoàn Văn Bảo – A1K51 (2024-2027)